

Krumvířský zpravodaj

2/2012

v tomto čísle:

- Třídění odpadů
- SDH Krumvíř: Jako oheň a voda
- Spolek PRO MUZEUM: Máme muzeum
- Český zahrádkářský svaz – Sdružení vinařů Krumvíř
- Dětský folklórní soubor Pantlička
- Což takhle dát si...třeba Island!
- CM Vonica podruhé
- Krumvíř mého mládí
- Den matek
- Setkání jubilantů
- Lázeňská sezona otevřena
- Cyklotoulky po okolí

Slovo starosty

Vážení občané, tento příspěvek musím věnovat našim tradičním krumvířským hodům. Bohužel nastala situace, která konání hodů ohrožovala už dlouhou řadu let. Všichni, kteří se o dění kolem hodů zajímáte, tak určitě tušíte, o čem budu teď psát.

Jako každý rok jsme i letos (24. května) v dostatečném předstihu oslovili krumvířskou omladinu písemnými pozvánkami na schůzku s kulturní komisí na OÚ. Pozvánky dostali všichni, kteří by se mohli ujmout té kdysi čestné úlohy „být stárkem nebo stárkou“ (pozvaných bylo asi 35). Na tuto schůzku se dostavilo asi 15 pozvaných, ze kterých měli zprvu zájem o stárkování jen dva stárce a jedna stárka (všichni z mladších ročníků – kolem věku 14-15 let). Další stárka to jen zvažovala. Protože se situace vyvíjela tak, že už by z mladších ročníků nebylo koho dál oslovit, nabídli se starší kluci, kteří stárkovali už 4krát. Na další schůzce dne 6. června, na kterou se dostavili už jen tři kluci, nám s politováním sdělili, že se snažili, ale bohužel všechny holky, které oslovili a požádali o stárkování je odmítly. Nejhorší na celé situaci je to, že

stejný nebo podobný průběh „shánění stárků“ trvá už dlouhou řadu let (možná několik desetiletí). Další špatná zpráva je to, že omladina ve věku 13-17 let nejeví o „stárkování“ (zachování tradice hodů) zájem.

Tento nezájem se těžce chápe zvláště, když si uvědomím, jaké podmínky vytváří obecní úřad, aby v organizaci „stárkovských povinností“ stárkům ulehčil. Jak jsem již uvedl, postupem času se stárce a stárky sháněli a přemlouvali stále obtížněji. A tak obecní úřad (aby usnadnil a odlehčil stárkům od jejich povinností) postupně na sebe přebíral shánění máje a koní na její dovoz, stavění budy pro muzikanty, domlouvání kapely se vším co k tomu patří. Později se začalo přispívat každé stárce na kroj částkou 1.500,- Kč, stárkům se dalo na víno 3.000,- Kč. Přitom příjmy za zvaní po dědině a příjmy vybírané při sólech si nechávali stárce a stárky na pokrytí svých výdajů. Když to shrnu, tak obec zajišťuje organizaci a financování hodů od máje přes šenk, úklid posezení před KD, natření parketu, obstarání muziky včetně stravování a budy pro muzikanty až po konečný úklid laviček

v úterý po hodech.

Při nahodilém zjišťování podmínek, za jakých probíhají přípravy a pak průběh hodů v okolních obcích jsem nenarazil na podobně výhodné podmínky pro stárky. V okolních obcích pořádají hody (se vším všudy) rodiny stárků, místní organizace nebo sama omladina.

Takže z dané situace vyplývá, že vinou nezájmu naší krumvířské omladiny a v některých případech i jejich rodičů, došlo k tomu, že není možné pořádat tradiční hody. Vždyť bez stárků se nedá zvát po dědině, tancovat sóla pod májů, tancovat zavádku atd. Zkrátka bez stárků a stárek nemůžou být hody. Proto tímto vyzývám všechny občany včetně místních organizací, jestli by měli chuť se v této věci angažovat a třeba i pořádat hody. Možná by změna pořadatele hodů vedla také ke změně přístupu omladiny ke stárkování. Pokud se totiž v řadách mladých nenajdou čtyři páry ochotné stárkovat, tak se na místo hodů bude pořádat pouze sobotní hodozábava. Zatím je do konání hodů ještě dost času, tak doufám, že se přece jenom stárce a stárky najdou.

Jaroslav Komosný

Z jednání OZ Krumvíř

28.5.2012

Předsedající starosta Obce Krumvíř Jaroslav Komosný zahájil 2. zasedání Zastupitelstva obce (dále jen „ZO“) ve 20.00 hodin, všechny přivítal a konstatoval, že zasedání bylo svoláno řádně a včas. Konstatoval, že je přítomna nadpoloviční většina členů ZO, zastupitelstvo je tedy usnášeníschopné. Sdělil jména omluvených členů ZO.

Přítomni, omluveni, nepřítomni: viz prezenční listina

Bod č.1Technický bod

Zapisovatelkou byla jmenována slečna Lucie Šoršová.

Jaroslav Komosný konstatoval, že zápis ze zasedání číslo 1/2012 byl řádně ověřen a je vyložen k nahlédnutí, námítky proti zápisu nebyly podány. Jaroslav Komosný vyzval zastupitele, aby podali návrhy na ověřovatele zápisu o průběhu 2. zasedání ZO. Navrženi byli Helena Novotná a Miroslav Ledahudec, kteří vyslovili s návrhem souhlas.

Usnesení č. 11/12/Z 2

Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje za ověřovatele zápisu o průběhu 2. zasedání ZO Helenu Novotnou a Miroslava Ledahudce.

Hlasování č.1: 11-0-0

Usnesení č. 12/12/Z 2

Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje následující program 2. zasedání Zastupitelstva Obce Krumvíř:

1. Závěrečný účet obce Krumvíř za rok 2011
 2. Rozpočtové opatření č.1
 3. Smlouva o prodeji pozemku p.č. 1930/37 v k.ú. Krumvíř panu Ivo Grégrovi, Okružní 903, Čejkovice za účelem výstavby rodinného domu
 4. Smlouva o prodeji pozemku p.č. 1930/36 v k.ú. Krumvíř panu Radovanu Olejníkově, Lidická 21, Rýmařov a paní Dagmar Olejníkové Zemanové, Kyjovská 261, Bukovany za účelem výstavby rodinného domu
 5. Smlouva o prodeji pozemku p.č. 1930/39 v k.ú. Krumvíř panu Radkovi a paní Gabriele Kopeckým, Krumvíř č. 390 za účelem výstavby rodinného domu
 6. Smlouva o prodeji pozemků p.č. 1930/46 a 1930/28 v k.ú. Krumvíř panu Milanovi Vladíkovi, 9.května 121, Rájec – Jestřebí a paní Monice Hluché, Masarykovo nám. 53/1, Hodonín za účelem výstavby 2 rodinných domů
 7. Kupní smlouva č. 1211002108/164039 uzavřena na základě smlouvy o podmínkách uzavření budoucí smlouvy č. 116/2009/1209000674 ze dne 27.10.2009 s JMP Net, s.r.o. o odkoupení plynovodu v lokalitě výstavby nových rodinných domů
 8. Smlouva č. 014990013906/001 o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu s E.On Distribuce a.s. pro stavbu „Krumvíř, příp. vNN, Škrabko“
 9. Spolek pro muzeum – pořízení budovy na muzeum (č.p. 213 – Hanákovo) Informativní zprávy Dotazy, podněty a připomínky
- Hlasování č.2: 11-0-0

Bod č.2

Závěrečný účet obce Krumvíř za rok 2011

Materiály uvedl Jaroslav Komosný (viz. příloha zápisu)

- Návrh na schválení závěrečného účtu obce za rok 2011 bez výhrad

Usnesení č. 13/12/Z 2

- Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje závěrečný účet obce za rok 2011 bez výhrad

Hlasování č.3: 11-0-0

Bod č.3

Rozpočtová změna č.1

Materiály uvedl Jaroslav Komosný (viz. příloha - rozpis jednotlivých příjmů a výdajů)

- Rozpočtové příjmy se zvyšují z 11 270.500,-Kč na 11 598.000,-Kč
- Rozpočtové výdaje se zvyšují z 14 647.400,-Kč na 16 602.900,-Kč
- Financování 1 628.000,-Kč

Usnesení č. 14/12/Z 2

- Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje rozpočtovou změnu č.1

Hlasování č.4: 11-0-0

Bod č.4

Smlouva o prodeji pozemku p.č. 1930/37 v k.ú. Krumvíř panu Ivo Grégrovi, Okružní 903, Čejkovice za účelem výstavby rodinného domu

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

Usnesení č. 15/12/Z 2

- Zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku panu Ivo Grégrovi, Okružní 903, Čejkovice, p.č. 1930/37 dle geom. plánu č. 593-159/2010 v k.ú. Krumvíř, který je určen územním plánem Obce Krumvíř k zástavbě rodinnými domy. Cena za 1m2 je stanovena na 350,-Kč

Hlasování č.5: 11-0-0

Bod č.5

Smlouva o prodeji pozemku p.č. 1930/36 v k.ú. Krumvíř panu Radovanu Olejníkově, Lidická 21, Rýmařov a paní Dagmar Olejníkové Zemanové, Kyjovská 261, Bukovany za účelem výstavby rodinného domu

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

Usnesení č. 16/12/Z 2

- Zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku panu Radovanu Olejníkově, Lidická 21, Rýmařov a paní Dagmar Olejníkové Zemanové, Kyjovská 261, Bukovany, p.č. 1930/36 dle geom. plánu č. 593-159/2010 v k.ú. Krumvíř, který je určen územním plánem Obce Krumvíř k zástavbě rodinnými domy. Cena za 1m2 je stanovena na 350,-Kč

Hlasování č.6: 11-0-0

Bod č.6

Smlouva o prodeji pozemku p.č. 1930/39 v k.ú. Krumvíř panu Radkovi a paní Gabriele Kopeckým, Krumvíř č. 390 za účelem výstavby rodinného domu

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

Usnesení č. 17/12/Z 2

- Zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku panu Radkovi a paní Gabriele Kopeckým, Krumvíř č.390, p.č. 1930/39 dle geom. plánu č. 593-159/2010 v k.ú. Krumvíř, který je určen územním plánem Obce Krumvíř k zástavbě rodinnými domy. Cena za 1m2 je stanovena na 350,-Kč

Hlasování č.7: 11-0-0

Bod č.7

Smlouva o prodeji pozemků p.č. 1930/46 a 1930/28 v k.ú. Krumvíř panu Milanovi Vladíkovi, 9.května 121, Rájec – Jestřebí a paní Monice Hluché, Masarykovo nám. 53/1, Hodonín za účelem výstavby 2 rodinných domů

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

Usnesení č. 18/12/Z 2

- Zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku panu Milanovi Vladíkovi, 9.května 121, Rájec – Jestřebí a paní Monice Hluché, Masarykovo nám. 53/1, Hodonín, p.č. 1930/46 a 1930/28 dle geom. plánu č. 593-159/2010 v k.ú. Krumvíř, který je určen územním plánem Obce Krumvíř k zástavbě rodinnými domy. Cena za 1m2 je stanovena na 350,-Kč

Hlasování č.8: 11-0-0

Bod č.8

Kupní smlouva č. 1211002108/164039 uzavřena na základě smlouvy o podmínkách uzavření budoucí smlouvy č. 116/2009/1209000674 ze dne 27.10.2009 s JMP Net, s.r.o. o odkoupení plynovodu v lokalitě výstavby nových rodinných domů

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

- Předmětem této kupní smlouvy je úplatný převod plynárenského zařízení včetně všech součástí a příslušenství, které je ve vlastnictví prodávajícího a které bylo realizováno v rámci stavby „Inženýrské sítě k RD“ (dále jen „PZ“)
- Obec Krumvíř výslovně prohlašuje, že je výlučným vlastníkem PZ, včetně veškeré dokumentace související s tímto PZ.
- Kupní cena stanovená dohodou stran činí celkem 220.500,-Kč

Usnesení č. 19/12/Z 2

Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje Kupní smlouvu č. 1211002108/164039 uzavřenou na základě smlouvy o podmínkách uzavření budoucí smlouvy č. 116/2009/1209000674 ze dne 27.10.2009 s JMP Net, s.r.o. o odkoupení plynovodu v lokalitě výstavby nových rodinných domů

Hlasování č.9: 11-0-0

Bod č.9

Smlouva č. 014990013906/001 o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu s E.ON Distribuce a.s. pro stavbu „Krumvíř, příp. vNN, Škrabko“

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

- Obec Krumvíř prohlašuje, že je jediným a výlučným vlastníkem nemovitosti – pozemku parc.č. 1453/1 zapsané na LV č. 10001v k.ú. Krumvíř
- Věcné břemeno se zřizuje úplatně a to za jednorázovou úplatu v celkové výši 500,-Kč

Usnesení č. 20/12/Z 2

Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje Smlouvu č. 014990013906/001 o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu s E.ON Distribuce a.s. pro stavbu „Krumvíř, příp. vNN, Škrabko“

Hlasování č.10: 11-0-0

Bod č.10

Spolek pro muzeum – pořízení budovy na muzeum (č.p. 213 – Hanákovo)

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

- Provozní náklady budou hrazeny z finančních prostředků Spolku pro muzeum
- Dále bude Spolek pro muzeum zajišťovat chod muzea a pořádat různé kulturní akce
- Spolek pro muzeum zažádá o dotace z fin. prostředků ministerstva kultury a JMK

- Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje koupi domu za maximální částku 450.000,-Kč za účelem vybudování muzea

Hlasování č.11: 11-0-0

Informativní zprávy

- Odpady: pan starosta informoval zastupitele, že je v obci Krumvíř velké množství komunálního odpadu.
- Hody: pan starosta informoval zastupitele, že proběhla schůzka s omladinou, na které se domlouvala organizace hodů.
- Kino: pan starosta informoval zastupitele o provozu Kina.

Dotazy, podněty a připomínky

- Zastupitelé navrhli, aby jednou měsíčně byly přistaveny na obvyklá místa kontejnery na velkoobjemový odpad (tráva, listí apod.)
- Zastupitelé navrhli, aby se hody konaly před KD a kolotoče byly umístěny v okolí hřiště.
- Zastupitelé navrhli, aby se na příštím jednání zastupitelstva jednalo o dalším provozování kina.

Předsedající Jaroslav Komosný ukončil po projednání všech bodů programu 2. zasedání Zastupitelstva obce ve 22.30 hodin.

PRAKTICKÉ INFORMACE

Třídění odpadů

Z 250 na 750 korun mohou od letošního roku obce podle novely zákona zvýšit poplatek za svoz netříděného odpadu. Platba 250 korun za tříděný odpad zůstane stejná. Poplatek za odvoz odpadků by tak mohl činit až 1000 korun, tedy dvojnásobek současné maximální výše. Autoři novely zdůvodnili možnost zvýšit poplatky za odpad tím, že mnohé obce nyní na likvidaci odpadů doplácí a částka se neupravovala deset let. Přesně tak je tomu i u nás v Krumvíři – obec nezdrazila poplatky za svoz odpadu od roku 2007, přesto náklady neustále rostou a obec tak nemalou částku doplácí. Pokud budeme více třídít, nebude naše obec nucena zvyšovat poplatky za odpad a hlavně, uděláme správnou věc!

Odpady

Při většině činností produkujeme odpady, se kterými je třeba dále správně nakládat. Bez správného nakládání s odpady bychom za chvíli nežili v domech, ale spíše na skládkách. O tom, zda dáme nový život odpadu, který vyhazujeme, rozhodujeme právě my. Když například vyhodíme plastový kelímek do směsného odpadu, nedáme tak použitému obalu šanci na další využití a jednoduše jej znehodnotíme. Pokud odpady už doma správně roztřídíme, tak je čeká recyklace a další nový život v podobě výrobků, které běžně používáme. Nejsnadnějším způsobem jak třídít odpad, je už v místě vzniku, a to ve vašich domácnostech. Tedy už ve chvíli, kdy obal nebo určitá věc dosloužila a my se jí chceme zbavit. Stačí obal, který právě dosloužil, hned hodit do koše na tříděný odpad, staré tašky nebo krabice.

Jak správně třídít

Třídít se dá skoro vše. Na nejčastěji produkováné odpady slouží barevné kontejnery, se kterými se běžně na ulicích setkáváte. V Krumvíři je naleznete na pěti místech: za kostelem, u hřiště, na parkovišti pod školou, za kulturním domem a na vlakovém nádraží. Na jednotlivých

kontejnerech naleznete nálepky, které přesně popisují, co do kterého kontejneru patří a co ne.

MODRÝ KONTEJNER: Vhodit sem můžeme například časopisy, noviny, sešity, krabice, papírové obaly, cokoliv z lepenky nebo knihy (pouze bez vazby, ve větším počtu patří na sběrný dvůr). Obálky s fóliovými okénky sem můžete také vhadzovat, nevádí ani papír s kancelářskými sponkami.

ZELENÝ KONTEJNER: Do zeleného kontejneru můžeme vhadzovat barevné sklo, například lahve od vína, alkoholických i nealkoholických nápojů. Vhodit do zeleného kontejneru můžete také tabulové sklo z oken a ze dveří. Pozor, nepatří sem však keramika ani porcelán, zrcadla a zláčená skla.

BÍLÝ KONTEJNER: Sem vhadzujte sklo čiré, tedy sklenice od kečupů, marmelád či zavařenin a rozbité skleničky.

ŽLUTÝ KONTEJNER: Do kontejnerů na plasty patří fólie, sáčky, plastové tašky, sešlápnuté PET láhve, obaly od pracích, čistících a kosmetických přípravků, kelímky od jogurtů, mléčných výrobků, balící fólie od spotřebního zboží, obaly od CD disků a další výrobky z plastů. Pěnový polystyren sem vhadzujeme v menších kusech.

KONTEJNERY S ORANŽOVOU NÁLEPKOU: Nápojové kartony patří právě do těchto kontejnerů. Mohou mít různou barvu, vždy jsou však označeny oranžovou nálepkou. Třídít sem můžete krabice od džusů, vína, mléka a mléčných výrobků, které je potřeba před vhozením do kontejneru řádně sešlápnout. Všechny samozřejmě bez zbytků nápojů a potravin.

Elektroodpad

Často se zapomíná na třídění elektroodpadu. Zjednodušeně se dá říct, že za elektrozařízení můžeme označit malý i velký domácí elektrospotřebič, vše co lze zapojit do elektrické zásuvky nebo funguje na baterie. Jsou to tedy pračky ledničky, sporáky, vysavače, topinkovače, fritovací hrnce, notebooky, mobily, video, audio, žárovky, trubice,

vrtáčky, pily, zahradní technika a mnoho dalšího. Důležité je, aby tato zařízení byla odevzdávaná kompletní a neporušená, jedině pak je zajištěn jejich bezplatný odběr. Elektrozařízení, baterie a světelné zdroje můžeme zdarma odevzdat do prodejen, kde se tyto zařízení prodávají. Menší elektroodpad můžeme vhodit do recyklační schránky v budově krumvířského obecního úřadu, větší pak vyvézt do sběrného dvora v Kloboukách u Brna (otevřeno středa 14 – 17 hodin, sobota 8 -12 hodin). Několikrát do roka také

obec Krumvíř zajišťuje bezplatný sběr a svoz elektroodpadu.

Nebezpečný odpad

Nebezpečný odpad se odevzdává do sběrného dvora. Stejně jako v případě elektrozařízení, naše obec zajišťuje pravidelný mobilní svoz, o termínech se dozvíte z hlášení obecního úřadu. Tato služba je zdarma pro obyvatele s trvalým bydlištěm v obci.

Kam odevzdat nebezpečný odpad

barvy, lepidla, chemikálie, rozebrané elektrospotřebiče	mobilní svoz nebezpečného odpadu sběrný dvůr
léky	lékárna mobilní svoz nebezpečného odpadu sběrný dvůr
elektrospotřebiče (pouze nerozebrané)	tam, kde se prodávají – elektro, hobby markety, obchodní centra
baterie	školy a instituce, informační centra PRE
zářivky a výbojky	mobilní svoz nebezpečného odpadu sběrný dvůr
ledničky, pračky	sběrný dvůr

Nebezpečný odpad z domácnosti

- barvy, lepidla, rozpouštědla
- oleje, tuky, ropné produkty
- pesticidy
- domácí chemikálie
- léky
- tonery, inkousty
- baterie a autobaterie
- chladničky a mrazáky obsahující freony
- obrazovky
- zářivky a jiný odpad obsahující rtuť

34,3 kg je výtěžnost tříděného odpadu na obyvatele Jihomoravského kraje / rok (nejnižší v celé republice)
39,2 kg je celorepublikový průměr
98% obyvatel má možnost třídit odpad
2/3 Čechů jej skutečně třídí
106 m je průměrná vzdálenost ke kontejneru na tříděný odpad
91% papírových obalů, 77% skleněných obalů, 64% plastových obalů bylo v loňském roce vytríděno a recyklováno
72% odpadu bylo loni celkem zrecyklováno

Zdroj: www.nazeleno.cz, www.jaktridit.cz, www.elektrowin.cz
(red)

ŠKOLKA A ŠKOLA PŘED PRÁZDNINAMI

Mateřská škola

Pomalu se blíží prázdninové měsíce a my máme za sebou jeden školní rok.

Za tu dobu se děti sžily s kolektivem ve třídě, s režimem školy a je na nich vidět, jaký pokrok udělaly. Jsou samostatné, sebejisté, umí spoustu nových věcí.

Ze současných sedmi předškoláků požádali o odklad rodiče u jednoho dítěte. Do krumvířské školy nastoupí v září čtyři děti do 1. třídy.

V květnu (24. 5.) proběhl zápis dětí do mateřské školy na školní rok 2012/2013, zapsalo se 12 nových dětí, z toho jedno z Klobouk.

V jarních měsících téměř všechny děti prodělaly neštovice. Protože se u dětí objevovaly postupně, na docházce do MŠ se to neprojevovalo nějak zřetelně.

V dubnu (4. 4.) jsme si udělali školní kolo soutěže „Jarní skřivánek.“ Děti si doma připravily s rodiči básničku a naučily se ji, pozvali jsme porotu ze školy, děti soutěžily a vítězi dostali odměnu a diplom. Den Země (20. 4.) jsme si připomněli výrobou hada z papírových krabic od léků, čaje a potravin. V rámci ekologické výchovy vzala škola (27. 4.) naše předškoláky do Uherského Hradiště, do firmy na zpracování odpadů Kovosteel. Společně se školou jsme si užili čarodějnické odpoledne (30. 4.) s hrami, soutěžemi a špekáčky.

Ve středu 9. 5. k nám přijela paní s materiálem a zvláštním přístrojem a děti si vyzkoušely vyrobit vlastní brož. Na papírové kolečko nakreslily děti obrázek a paní ho na plechový podklad zatavila. Udělaly jsme si přehlídku – to bylo parádníků. V Brně jsme 10. 5. navštívili divadlo Radost. Viděli jsme pohádku Tři čuníci v opravdovém velkém divadle.

Na Den matek v neděli 13. 5. vystupovaly děti v kulturním domě. Pro tak malé děti je to vždy silný zážitek – stát na velkém jevišti, sál plný diváků... Snažily se a potlesk obecnstva byl jistě zasloužený.

Herci z Divadélka pro děti z Hradce Králové přijeli s Africkou pohádkou 17. 5. a stálo to za to. Podívali jsme se do Afriky, zažili dobrodružství a dobře to dopadlo.

Na závěrečné baletní vystoupení nás pozvala Základní umělecká škola Klobouky do prostor divadla v Boleradicích. Protože dětí bylo hodně a cestovali jsme linkovým autobusem, jela pouze žlutá třída. Děti všem účinkujícím tleskaly, ale nejvíce naší Terezce.

V neděli 27. 5. proběhlo na obecním úřadě slavnostní setkání jubilan-
tů (80, 85 let) a popřát s písničkou
a tanečkem přišly i naše děti. V
červených sukýnkách to děvčatům

moc slušelo a jediný chlapec – tanečník byl mezi děvčaty jak růžička.

Den dětí jsme slavili 29. 5. na naší zahradě celé dopoledne. Soutěže, hry, tanec a nakonec sladké nanuky! Děti si svůj den užily. Na společné fotografování tříd a skupinek dětí přálo počasí, a tak jsme využili přírody v parku. V červnu 14. 6. si děti vyzkoušely jaké je to spát v mateřské škole přes noc. V kuchyni nám paní kuchařky připravily chutnou večeři a snídani. Moc jim děkujeme.

Na celodenní výlet do Zoo Lešná u Zlína (21. 6.) jsme se moc těšili. Hlavně na zvířátka a na to, jak tam všechno prozkoumáme!

S předškoláky jsme se rozloučili 27. 6. a máme tu konec školního roku. Protože v prostorách mateřské školy se bude měnit osvětlení a malovat, bude provoz ukončen 29. 6. Zase se sejdem až v září.

A na závěr Vás rodiče prosíme, protože budete s dětmi trávit víc času v době dovolených:

nebojte se dát dětem do ruky nůžky. Když jim ukážete, jak se drží a jak stříhat, zvládnou to už od 2 - 3 let a neublíží si. Také správné držení tužky je důležité cvičit a opravovat od prvního uchopení dítětem. Je to moc důležité pro budoucí psaní ve škole. Špatné návyky se obtížně opravují a přeučují. Stejně tak držení lžice, správné stolování nebo samostatnost.

Už nyní Vás rodiče zveme do mateřské školy na schůzku dne 29. 8.

2012 v 15,00 hodin.

Přejeme všem zasloužený odpočinek, hodně sluníčka, výletů, pěknou dovolenou a těšíme se na nové společné dny v září.

*Kolektiv zaměstnanců
Mateřské školy Krumvíř*

Náš úspěch ve výtvarné soutěži

Společnost GOODYEAR DUNLOP TIRES vyhlásila výtvarnou soutěž „S Bezpečnou školkou“. Cílem bylo co nejkreativněji výtvarně ztvárnit logo projektu – okřídlenou botičku.

Do soutěže se bohužel mohla poslat jen jedna výtvarná práce, proto jsme měli těžkou volbu, který obrázek poslat. Myslíme, že jsme nakonec vybrali dobře obrázek Elišky Novákové, která svým obrázkem pro naši mateřskou školu vyhrála sadu pěti pracovních sešitů

„Bav se s Bezpečnou školkou“, díky kterým si děti procvičí základy bezpečného pohybu v rámci silničního provozu.

Hudebně - pohybový kroužek v mateřské škole

Již druhým rokem je v mateřské škole veden hudebně – pohybový kroužek. V letošním školním roce 2011-2012 byl zahájen v říjnu 2011 a končí v polovině června 2012, přihlásilo se 17 dětí, v dubnu se 3 děti odhlásily.

Zde se nezaměřujeme jen na lidové prvky, ale zařazujeme i prvky moderní, nové, více se zaměřujeme na hru na dětské hudební nástroje, děti se učí vnímat rytmus, zpívají. Ne, že bychom tohle všechno během dne v mateřské škole nedělali, ale v kroužku se na tyto činnosti můžeme více zaměřit právě s dětmi, které to baví.

V prosinci na Vánoční besídce v mateřské škole jsme rodičům ukázali kousek z toho, co se děti naučily. V květnu na Den matek se děti ukázaly v KD s malým programem „Rozmarné počasí“. Myslíme si, že se děti do kroužku těšily a chodily si rádi i trochu „zablbnout“.

Základní škola

Pohádkový den, 30. března

**Africká pohádka,
17. května**

**Sběr papíru,
17. května**

**Zahradní slavnost,
29. května**

Celoškolní výlet, 20. června

Umístění žáků ZUŠ Klobouky u Brna na soutěžích _____

PER QUATTRO MANI 2012

19. – 21. 4. 2012 se v Praze na ZUŠ Taussigova, konala celostátní soutěž ve čtyřruční hře na klavír, „PER QUATTRO MANI“. Celkem osm dvojic ze ZUŠ v Kloboukách se vydalo do Prahy poměřit své klavírní dovednosti a schopnosti s ostatními žáky ZUŠ z celé České republiky. V tomto roce byla soutěž silně obsazena a konkurence byla velmi těžká. Přesto žáci klavírního oddělení podali vynikající výkony a dosáhli na krásná ocenění.

Soutěž „Mládí a Bohuslav Martinů“ - Polička 2012

Ve dnech 2. - 6. 5. 2012 se v Poličce konal 4. ročník soutěžní přehlídky „Mládí a Bohuslav Martinů“. Tato přehlídka je určena pro žáky uměleckých škol v rozmezí 5 - 20 let. Cílem této soutěžní přehlídky je podpora interpretace skladeb Bohuslava Martinů a pro účastníky přehlídky je to skvělá možnost seznámit se více s dílem Bohuslava Martinů přímo ve skladatelově rodišti.

ZUŠ Klobouky u Brna vyslala na tuto soutěžní přehlídku dvě žákyně klavírního oddělení – Kamilu Urbánkovou z Krumvíře, v kategorii do 8 let a Karolínu Holáškovou z Klobouku Brna, v kategorii do 10 let. Obě reprezentantky kloboucké ZUŠ získaly spolu se svou p. uč. Lenkou Koudelkovou krásná umístění. Kamilka Urbánková jako jediná ve své kategorii získala od poroty 1. místo a Karolínka Holášková ve velké konkurenci 22 klavíristů dosáhla

Jako oheň a voda

Dvě naprosto rozdílné události jsme zažívali na počátku tohoto léta. Nejprve to byl velký lesní požár u Bzence a o něco později lokální záplavy po přívalových deštích v Krumvíři. Ale popořadě: 24. května v odpoledních hodinách vypukl v lese u Bzence požár, který se díky suchu a větrnému počasí nekontrolovaně šířil a který se místním jednotkám nepodařilo lokalizovat. Ani vyhlášení třetího – nejvyššího – stupně jednotkám požární ochrany poplachu nezabránilo rozšiřování ohně na další a další části lesa. Proto byl vyhlášen zvláštní stupeň poplachu a byly povolány jednotky ze širokého okolí. My jsme vyjžděli druhý den ráno o půl sedmé na seřadiště do Hustopečí a poté jsme s dalšími okolními jednotkami pokračovali do Strážnice. Odtud jsme byli navedeni přímo do lesa. Naším úkolem bylo likvidovat ohniska požáru a hrabanku prolévat pořádně vodou. Zažívali jsme i perné chvíle, když se oheň znovu někde rozhořel a začal se šířit do vysoké trávy a do lesa. V jednom takovém případě na oheň a na nás shazovaly vodu z vaků vrtulníky a letadla, které byly do boje s požárem už také nasazeny. Na konci dne jsme opouštěli pozici v lese s tím, že na našem úseku je uhašeno a fronta požářiště je důkladně prolita. Domů jsme přijeli kolem půlnoci. Později jsme už do Bzence střídat nejeli, i když jsme na to měli být připraveni. Požár se podařilo zvládnout díky nasazení velkého počtu techniky a hasičů z celé ČR a Slovenska a díky leteckému hašení. Byl to největší lesní požár v ČR za posledních 15 let.

V přímém kontrastu s po-žárem vyprahlé „Moravské Sahary“ na Bzenecku byly lokální záplavy 12. června na Břeclavsku a Hodonínsku. V Krumvíři to postihlo zejména lidi Na Drahách, nejvíce kolem rygolu mezi Demelovým a Strakovým. Do rygolu je sváděna veškerá dešťová voda z Dílů. Při prudkém dešti se voda nestačí vsakovat, doteče k příkopu k trati, v jednom jediném místě proteče propustkem pod náspem a pokračuje v otevřeném příkopu mezi zmiňovanými domy do místa u silnice, kde vtéká do kanalizace. No a to je to slabé místo, protože kanalizace tolik vody nestačí pobírat. (Na www.krumvir.cz najdete krátké video.) Proto jsme tam čerpali vodu z několika sklepů v okolí. Nejde o život ohrožující stav, ale je zřejmé, že to v lidech vyvolá spoustu stresu. Nehledě na způsobené

škody a potřebný čas a síly na úklid. V zájmu objektivy je potřeba poznamenat, že na rozhodující části pole je zase-to obilí (představte si tu spoušť, kdyby tam byla ze 100% kukuřice) a že šlo opravdu o silný a vydatný liják.

Takže v nastávajícím létě oheň jen na grilu a vodu jen v bazénu přejí krumvířští hasiči.

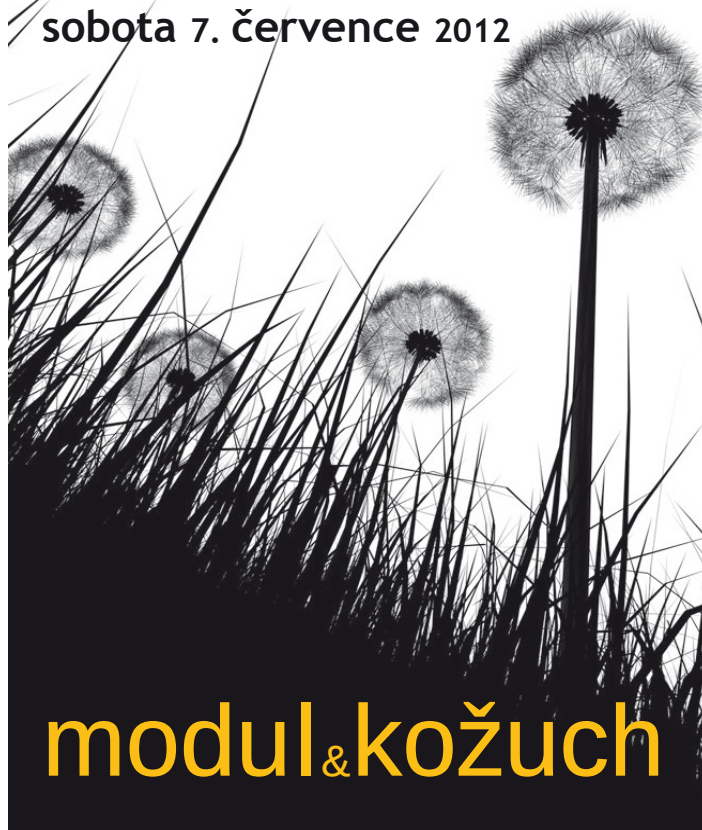
Ondřej Němeček
velitel JSDH Krumvíř

benátská noc 2012

krumvíř

sobota 7. července 2012

modul&kožuch

Máme muzem!

Na konci měsíce května obecní zastupitelstvo schválilo koupi domu po paní Šimarové – Hanákové z důvodu vybudování místního muzea. Dům je relativně v pořádku, opravy potřebuje stejně jako každý starší dům.

O tom, že Spolek pro muzeum usiluje o zřízení muzea mnozí z vás ví a mnozí z vás i vydatně podporují. Za tři roky existence Spolku jsme nashromáždili neuvěřitelné množství nádherných exponátů, které chceme postupně restaurovat a následně vám je představovat.

Otevření v provizorních prostorách plánujeme na konec srpna, kde bychom návštěvníky rádi seznámili s projektem vybudování nejenom muzea, ale spíše společenského centra. Kupodivu na první pohled menší dům v sobě ukrývá krásné prostory pro setkávání duchodců i různé kurzy, o které byl v minulosti velký zájem. Terasa (humno) pak doufejme, bude sloužit pro různé komorní akce – a třeba dojde i na obecní zabíjačku či martinskou husu. Ale to opravdu předbíháme do budoucnosti. Prostě – všichni jste srdečně zváni koncem srpna na prohlídku!

Věra Colledani a Majka Šebestová

Jaroslav Zábranský

Když jsme s Majkou listovaly dobovými novinami, abychom pro Vás připravily Krumvířský světozor, našly jsme v týdeníku „Zlín“ z roku 1939 článek o panu Jaroslavu Zábranském z Krumvíře. Místní ho pamatují především proto, že odešel se svojí rodinou jako instruktor Baťových závodů do Frankfordu (později Batawa) do Kanady. Při jedné cestě zpět do vlasti mu však zemřela na palubě zaoceánského parníku manželka. Z korespondence, kterou udržoval s panem Martinem Fortníkem nejst. víme, že měl o dění v rodné obci stálý zájem.

Článek, o jehož část se s vámi chceme podělit, je z doby, kdy se stal „vedoucím budovy“, což byla na tehdejší poměry velmi významná funkce.

Bylo to na podzim 1928, když do obuvnické dílny 542 vstoupil vedoucí obuvnických výroben p. Klátil, a prohlížel si pracovníky ve cvikací dílně. Zastavil se u předcvikaře střední pevné postavy, osmahlého obličej.

Jaroslav Zábranský, vedoucí výroby obuvi v bud. 23.

„Sežeňte si náhradníka na své místo a budete tady dělat mistra,“ povídá mu pan Klátil. Předcvikař Zábranský, kterého se tato slova týkala, si na mistrování

hned netroufal. Zdálo se mu to nějak příliš náhlé

a proto se začal tak trochu vymlouvat. Že neví, jestli to dobře zastane, že je tu v továrně necelé dva roky.

(Přesto se mistrem stal a za necelé dva roky také nadmistrem a v roce 1935 již zmíněným vedoucím budovy.)

Chcete vědět, jak je to možné, že tento muž z obyčejného ševce vypracoval se na místo tak odpovědné?

Je to poctivou prací, začínající už doma, v rodinném kruhu.

Otec, který měl dobrou živnost, chtěl, aby jeho synové pokračovali v téže řemesle a proto už v době, kdy navštěvovali obecnou školu, seznamoval je se svou prací.

Jaroslav, ještě se svým starším bratrem, pokaždé, když přišli ze školy, měli už nachystanou práci. Udělali si své školní úkoly a pracovali s otcem. Ten už předtím jim přichystal boty, které měli opravovat, nakrájel podrážky a kluci ševcovali o sto šest. Jaroslav byl tak vlastně vyučen ještě před tím, než vychodil krumvířskou osmítřídku.

Ve svém řemesle se vyznal tak, že tovaryšskou zkoušku mohl dělat již v šestnácti letech. Dělal ji současně se dvěma o několik let staršími uční. Zkoušku udělal s velmi dobrým prospěchem. Boty, které zhotovil, ukázal zkoušející oběma starším učňům,

Pohlednice s razítkem z roku 1920, kterou se podařilo pro nové muzeum získat

aby se podívali, jak šestnáctiletý hoch dovede udělat bezvadnou práci.

Když dostal výuční list, zůstal asi rok ještě jako tovaryš u otce, načež odešel z rodného kraje na zkušenou. Zakotvil v Hodoníně, kde dělal jako tovaryš vysoké jezdecké boty. Byl šikovný a udělal týdně čtyři, někdy i pět párů bot a vydělával si až 350,-Kč týdně.

(Po ukončení vojenské presenční služby odchází v roce 1927 do Zlína.)

Když jsme pátraly po jeho dalších osudech, poslali nám z archivu ze Zlína kopii dopisu, ve kterém vedení Baťovy továrny po skončení 2. světové války oznamuje prostřednictvím Čs. červeného kříže rodičům pana Zábranského, že „...výše jmenovaný je živ a zdrav a pracuje v Batawě v Kanadě.“

Kdyby kdokoliv z Vás měl na rodinu pana Zábranského kontakt, rádi jej pro potřeby připravované publikace „Krumvířští rodáci“ využijeme.

Věra Colledani

Na výstavu s pracovním názvem „Jak se lehávalo“ hledáme starou selskou postel s čely.

Děkujeme
Majka Šebestová a Věra Colledani

Český zahrádkářský svaz

– Sdružení vinařů Krumvíř

V jarních měsících pokračovaly degustace a výstavy vín v okolních obcích. Na Josefském koště domácí vinaři šampiona nezískali, ale hned třikrát se to podařilo jinde. V Brumovicích uspěl Miroslav Schmied s odrůdou Rulandské modré a v Lovčičkách Václav Novák s odrůdou Chardonnay. Největšího úspěchu dosáhl Josef Kolouch na celostátní výstavě vín ČZS s mezinárodní účastí ve Vracově. S odrůdou Svatovařinecké získal cenu starosty Vracova „za nejvýše hodnocenou odrůdu regionu“. Dá se říct, že Krumvíř obhájil šampiona z minulé celostátní výstavy v Hustopečích, kde vyhrálo Vinařství Josef a Ludmila Prokopovi.

Také v ostatní činnosti jsme dosáhli úspěchu. Dlouholetý aktivní člen ČZS Miroslav Frýdl byl oceněn republikovou radou ČZS bronzovou medailí za zásluhy o rozvoj zahrádkářství.

Zástupci našeho spolku se v březnu třetím rokem zúčastnili celostátní akce „Keltský telegraf“.

Byli jsme členy degustačních komisí na hodnocení vín před celostátní výstavou ČZS a v jejím rámci jsme se zúčastnili odborného semináře, který byl zaměřen na odrůdy révy vinné, agrotechniku ve vinici a výrobu vína u malovínařů. Paradoxem je, že toto školení bylo 18. května, tedy v den, kdy jarní mráz značně poškodil naše vinice.

Uskutečnily se tradiční zájezdy na Flóru Olomouc a do Mošoně. Spokojenost účastníků lázeňského zájezdu je impulzem pro podzimní opakování této akce.

Ve spolupráci s obecním úřadem a Spolkem pro muzeum jsme uspořádali podpisovou akci – Petice proti zavedení spotřební daně na víno.

Naším nejbližším hlavním úkolem je rekonstrukce zahrádkářského objektu, kterou chceme dokončit do Štěpánské ochutnávky mladých vín.

Pro všechny občany zveřejňujeme na nástěnce u Jednoty aktuální informace o ochraně a pěstování rostlin na zahradě a především týdenní „Prognózy o ochraně révy vinné“.

Karel Rozsypal, jednatel

Dětský folklorní soubor PANTLIČKA

O tom, že DFS Pantlička pod vedením paní učitelky Požárové dal tehdejší dětem základy lásky k folkloru všichni víme. I když už v pozdějších letech vystupovala pouze na Kraji beze stínu nebo na oslavách Dne matek apod., stále to bylo cosi, co ke Krumvíři patřilo. Podnětná byla i snaha Majky Šebestové a Marcely Konečné o to, aby se soubor znovu obnovil. Doba je však jiná, na toto téma se psalo už mnohokrát! Možná, že se však právě nyní v Krumvíři sešli rodiče, kteří budou soubor podporovat a spolu se svými dětmi navázat na přerušenu tradici.

Koncem března (prý po Josefském koštu – takže Vinaři díky!!) nás oslovila mladá Nikol Kordulová, studentka a tanečnice z Ondrášů, že by ráda soubor vedla. A tak začaly první zkoušky. Nikol vedla Dubinku i Salajenku, ale doba uzrála na její vlastní „stádečko“. Po počátečních komunikačních šumech a nejasnostech vystoupila Pantlička poprvé na Přehlídce dětských folklorních souborů v Kloboukách. Abych se přiznala na tomto místě – nedoufala jsem v to! Když jsme se v dubnu sešli s rodiči, byla jsem ráda, že děti začnou tančovat a pak – od září – začne-

me tzv. naostro! Teď už vím, že máme šikovné děti a chápající a hlavně SPOLUPRACUJÍCÍ rodiče!

Pokud vše půjde tak, jak by mělo, Pantlička má před sebou určitě budoucnost – důležité je vytrvat!

O prázdninách načerpejte všichni hodně síly – členy čeká perný rok!

Kromě vystoupení na místních akcích (Vánoce,...) bude pravděpodobně v Krumvíři v březnu Soutěžní přehlídka dětských folklorních souborů za Hanácké Slovácko a hlavně v červnu Kraj beze stínu na téma „Svatba“. Nikol plánuje i návštěvu nějakých folklorních festivalů a hlavně letní soustředění. Držme si proto pěsti, ať nám to všem vyjde, ať se kromě krásných vystoupení dočkáme třeba i nových krojků (v těchto ještě tancovaly maminky současných tanečniců) a hlavně – ať vydržíme!!! Všechno v životě chce nějakou obět – a myslím, že Pantlička je dobrý důvod.

Věra Colledani

Což takhle dát si... třeba Island! I.

Jsme si řekli a po nezbytných úkonech vyrazili na čtyřhodinový noční let z Prahy do Reykjavíku. Pár minut před přistáním nás pilot probudil, abychom se podívali do kráteru tolik populární sopky Eyjafjallajökull. Bylo to tři měsíce po její erupci, kráter byl krásně žhavý. Později jsme se dozvěděli, že na ostrově je asi 200 sopek, z toho 30 je stále aktivních!

Při sledování krajiny z letadla se nedaly přehlédnout bílé tečky, kterých bylo pod námi nepočítaně – z výšky vypadaly jako krůpěje rosy – byly to velké zafóliované balíky senáže, které mají pro obyvatele Islandu cenu života – jediné díky nim se začalo dařit s přezimováním ovcí. Ještě nedávna velké množství ovcí v zimě umíralo hladem, protože kvalitního sena nebyl dostatek, Islandané ho nedokázali uchovat v suchém stavu. Tento problém už díky nové technologii nemusí řešit. Při prvním pohledu, ještě za oknem letadla, působí Island jako poušť v oceánu. Jako monotónní placka černého čediče a bílých ledovců, země sněhu, popela a lávových polí. Není se co divit, že americkým kosmonautům poskytl ideální podmínky pro simulaci chůze na měsíci.

Naše přistání proběhlo hladce a mohli jsme se vydat na týdenní poznávání Islandu a jeho vskutku zvláštních krás. Projeli jsme Reykjavíkem a pokračovali dál po západním pobřeží Islandu. Island je jen řídko obydlený, na celém ostrově žije cca 300 000 lidí, v samotném hlavním městě a jeho blízkém okolí je to přibližně 120 000 lidí. Zbytek obyvatelstva je roztroušen po ostrově, hustota osídlení je 2,5 obyvatel na 1 km². Lidé se převážně živí chovem ovcí a koní. Islandský kůň je symbolem venkova, na ostrov se žádní koně nesmí dovážet (kvůli křížení, aby byla zachována původní rasa), jsou důležitým vývozním artiklem.

Většina obyvatelstva Islandu žije ve vlastních domech, a tak má Reykjavík srovnatelnou rozlohu s Prahou. Mluví se zde islandsky a díky tomu, že u tohoto jazyka nedošlo od 9. století k výraznějším změnám, je možné číst historickou literaturu v originální verzi. Běžně se zde domluvíte dánsky nebo anglicky.

První den jsme se vydali přes Reykjavík do Akureyri. Cestou jsme navštívili farmářskou oblast Borgarnes – zachovaná vesnička, jak zde lidé žili před cca 100 lety. V malilinkatých domečcích, které byly mezi sebou navzájem propojené a skoro celé umístěné pod zemí, nad zemí vyčnívaly jen střechy, žilo asi 30 lidí. Byla zde jednoduchá kuchyně, spížka, ložnice. Na postelích, které byly na délku asi 150 cm dlouhé a na šířku 75 cm široké spávali po dvou. Stěny byly vytvořené z několika vrstev pásů trávy i s kořeny.

Přijeli jsme do Akureyri, které je považováno za nejkrásnější a nejzeleňější město ostrova.

Přivítalo nás nezvykle teplým počasím 23°C a to leží jen kousek pod polárním kruhem! Za toto teplé počasí, i přes svou severní polohu, vděčí město a vlastně i celý ostrov teplým vodám Gólfského proudu. Navštívili jsme zdejší botanickou zahradu, ve které jsou zastoupeny veškeré rostliny, které se vyskytují na ostrově. V roce 1911 ji založily ženy z tohoto městečka a později ji město odkoupilo a teď se o ni stará ono. Pro Island je to rarita, mnoho květin zde ve volné přírodě není vidět. Jen tráva, mech nebo láva a kameny. Dominantou tohoto města je kostel Akureyrarkirkja (kirkja = kostel), který byl postaven v roce 1940. Uvnitř jsou krásné varhany s 3200 píšťalami a také veliký zavěšený model lodi – symbol prosby mořeplavců za přežití osudu.

Při procházce městečkem si nešlo nevšimnout všudypřítomných trollů (skřítků), kteří stáli před obchody, byli různých velikostí (většinou cca 2 metry), ale všichni byli oblečeni do ručně pletených svetrů s norskými vzory.

Další den nás čekal krásný vodopád Godafoss (God = Bůh, foss = vodopád). Ke jménu vodopádu se váže pověst z dob počátků křesťanství na Islandu. Podle ní se jeden z mluvčích parlamentu vrátil z Althingu (místo, kde byl v roce 930 založen první parlament na světě), kde bylo přijato křesťanství a vhodil staré domácí pohanské bůžky do vod vodopádu.

A dál nás čekalo něco, co mě moc zajímalo – Komáří jezero – Mývatn. Všichni se natírali proti komárům, repelenty syčely ze všech stran... Toto jezero má rozlohu asi 40 čtverečních km, maximální hloubku 4,5 m, průměrnou hloubku 2,5 m a je na něm přes 50 ostrůvků. Ideální líheň pro hmyz. Potkali jsme asi 2 komáry... Tak nevím, jak by se mělo říkat naší oblasti, když se některé léto komáři urodí. Jinak je toto jezero přírodní rezervací s mnoha druhy vodního ptactva. Dále jsme pokračovali do velmi živé geotermální oblasti Námaskard. Paní průvodkyně si ji trefně pojmenovala na „Čertovu kuchyni“. Je to holá pláň na úpatí nevysokých kopců, kde je

množství bahenních sopek - bublajících dolíků o různé velikosti, hloubce, zabarvení a hustotě tekutiny, kterými jsou naplněny. Některé vypadaly jako bublající mléko, jiné jako čokoládový pudink. Opodál jsou zase malé kopečky, asi jako naše mraveniště, které funěly různě „smradlavé“ kouře a dýmy (většinou se sirnou vůní). Pro našince úchvatná podívaná.

Jen o pár kilometrů dál jsme mohli na rozhraní evropské a americké litosférické desky nahlédnout do jeskyně Gjótaškjá. Vypadá jako díra ve skále vyplněná vodou. Tato jeskyně byla objevena anglickými důstojníky v roce 1941. Byla rozdělena na ženskou a mužskou část a využívali ji jako přírodní termální koupaliště. Po výbuchu sopky Krafla došlo k nárůstu teploty na nynějších 60°C – takže jeskyně už není vhodná ke koupání.

Další zastávkou byla sopka Krafla, vzdálená jen o několik kilometrů dál. Už z dálky nás na sebe upozorňovala velkým množstvím dýmících otvorů, které vyfukovaly kouř na jejm úpatí pěkně v řadě. Nejdříve vedla silnice podél geotermální elektrárny, jejímž budováním se započalo

v roce 1973 pomocí 24 vrtů. Dílo bylo kvůli zvýšené aktivitě a erupcím sopky dokončeno až v roce 1978. Pro tuto elektrárnu je jímána horká voda apára (100-200°C) na svazích sopky Krafla a je vedena do elektrárny, jejíž instalovaný výkon je 30MW. Celkově se na Islandě vyrobí 27% elektrické energie v geotermálních elektrárnách a 46% elektrické energie ve vodních elektrárnách. (Na celém ostrově jsme potkali asi 2 km elektrického vedení, tak jak ho známe u nás.) Od sopky a vrtů vedlo potrubí o síle cca 1m a délce desítek kilometrů a je prý velmi pěkně vidět i z letadla.

Vystoupili jsme pod sopkou a mohli se projít dokola po jednom z jejích kráterů – Víti (což znamená peklo). Uvnitř kráteru je jezero, které má vlivem sirných sloučenin nádhernou zelenou barvu.

Jen o pár metrů dál nás čekala asi 2 hodinová procházka po nejmladším lávovém poli z roku 1984. Na některých místech z něho ještě teď stoupá dým, některé kameny jsou ještě i teď tak horké, že se na ně nedá ani sáhnout. Na okraji tohoto velkého lávového pole leží městečko Reykjavík. Láva, která se na městečko při posledním výbuchu valila, se jako zázrakem zastavila před schody do místního kostela, který tak ušetřila před zkázou.

Opakem nejmladšího lávového pole je Dimmuborgir – lávové městečko, které vzniklo střetem vody a lávy asi před 2000 let. Střet obou živlů zde vytvořil nádherné útvary – nejpokulárnější tzv. kostel, kde láva ztuhla v útvar připomínající gotickou katedrálu.

Naše putování pokračovalo další den v nejsevernějších oblastech ostrova – na dohled jsme měli ostrov Grímsey, který už leží za polárním kruhem. Cestou jsme se zastavili v opravdu malebném přístavu Húsavík (húsa = domy, vík = zátoka, Zátoka domů). Okolní hory měly i v tomto letním období sněžný příkrov. Je zde unikátní kostel z norského dřeva z roku 1907. Zvláštností je oltářní motiv – uzdravení Lazara. V tomto městečku se nachází několik muzeí, např. Muzeum velrybářství. Pánská část našeho zájezdu však jako první neomylně zamířila k Falickému muzeu, asi jedinému na světě. K velikému zklamání však bylo zavřeno.

Při cestě za dalšími zajímavost-

mi ostrova jsme zastavili u pobřeží, abychom se pokochali kolonií papoučků - „papoušků severu“ a jedním z islandských symbolů.

A konečně jsme se také vydali do lesa. Byl to jeden z mála lesů na ostrově, tvořily ho zakrslé břízky o výšce 2,5 – 3m. Byl umístěn v kaňonu tvaru podkovy o délce 3,5 km a šířce asi 1km. Podle pověsti tento kaňon vznikl úderem kopýta Odínova bájněho koně Sleipnira.

Další cestování bylo plné prachu, z krajiny už zmizela i tráva a zbyly jen různě velké kameny a všudypřítomný prach. A tato cesta nás přivedla až k nejmohutnějšímu vodopádu Evropy – Dettifossu, nazývaným také Niagarou Evropy. Největší islandská řeka Jökulsá, sbírající vody pod ledovcem Vatnajökull, se tady náhle propadá do 44 metrové hlubiny. Vodopád dosahuje šířky 100 metrů a jeho průtok dosahuje až 500 m3/sec. (Pro představu: Vltava v Praze má normálně průtok kolem 150 m3/sec). Pohled na masy šedivé ledovcové vody a dunivý rachot se opravdu jen tak nezapomíná.

Pokračovali jsme v poznávání krás Islandu, ke kterým náleží i ledovcové jezero Jökulsárlón. Toto jezero se nachází přímo pod jedním z mnoha splazů největšího evropského ledovce Vatnajökull. Má jednu zvláštnost, pro kterou je vyhledávané nejen Islandany, ale i turisty z celého světa. Leží přímo u mořského břehu a ohromné ledovcové kry, které ho pokrývají, velice často překonají oněch několik stovek metrů po řece a dostanou se na volné moře. Nám se velmi rychle zhoršilo počasí, takže projížďku oboživelnými plavidly na tomto jezeře jsme absolvovali snad ve všem, co jsme s sebou měli a ještě jsme byli rádi za polystyrenové plavací vesty. Měli jsme možnost ochutnat i vodu z ledovce z tohoto jezera – průzračná a křišťálově čistá. Při plavbě jsme míjeli malé i obrovské kusy ledovce s černošedými čepičkami – památkami na nedávný výbuch sopky Eyjafjallajökull, které se velmi pomalu pohybovaly do vod oceánu, kde jejich životní cesta rozpuštěním končí. Sem tam bylo slyšet i zvláštní zvuk – „telení“ – odlamování ker padajících do vln jezera. V této oblasti bývají vidět i tuleni. My jsme však takové štěstí neměli.

Zážitek to byl úžasný, ale rádi

jsme se vydali alespoň do trochu teplejších krajů. Za zmínku stojí, že více než 10 procent ostrova je pokryto ledovci. Téměř všechny leží v blízkosti nebo přímo na vrcholku aktivních sopek a symboly Islandu, tedy oheň a led, zde tak žijí v nepravděpodobné symbióze. Největším ledovcem Islandu je Vatnajökull, který s rozlohou 8000 km² a mocností až 900 metrů přikrývá vulkanický systém několika aktivních sopek. Islandské ledovce si vytvářejí vlastní klima, zpravidla ještě deštivější, než je už tak deštivý průměr ostrova.

Pokračovali jsme po východním pobřeží ostrova, cestou jsme si prohlédli ještě několik dalších vodopádů. Minuli jsme také sopku Katlu, u které se očekává erupce snad každým dnem. Od osídlení Islandu v 9. století vybuchla již 16krát, poslední výbuch byl v roce 1918. Domorodci tvrdí, že je přesná. Dorazili jsme až na její jižnější bod ostrova – městečka Víku. Navštívili jsme tu pletárnu svetrů. Islandské svetry různých barev, vzorů a velikostí nás provázely na každém kroku. Jsou pletené z ovčí vlny, původně pletené ručně, teď už na strojích. Tyto svetry krásně hřejí a díky lanolínu jsou nepromokavé – což je pro tento ostrov velmi praktické. U městečka se nám objevily překrásné scenérie na

moři – 4 špičky skal – podle pověsti je to bývalý námořník, který táhne trojstěžňovou loď, protože s ní nestihl dorazit do přístavu za světla, tak se změnil v trpaslíka a zkameněl...

Pokud nám na ledovcovém jeze-

ře byla trochu zima, netušili jsme, že počasí na Islandu může být ještě i horší. Při přípravách na cestu na Island jsem si vyslechla rady, že je nutné mít s sebou určité kvalitní nepromokavé oblečení. A teď na toto oblečení nastal ten pravý čas – venku byl ukrutanský vítr, přšelo a do toho asi 8°C. Takže vyhlídku na běsnící moře a poloostrov Dyrhólaey s jeho skalním oknem, které prý za klidného moře prolétávají piloti malých letadel a proploouvají menší lodi, jsme absolvovali v předklonu, sprintem a na jeden nádech. Odměnou za prožitou zimu nám byl večerní pobyt v „kotlících“. Na Islandu je má prý skoro každá rodina – je to nádoba ve tvaru velkého kotlíku o průměru cca 2 m s příjemně teplou (samozřejmě termální) vodou. Ani jsme si nevšimli a hodinu a půl tam hravě vydrželi, i když voda měla trošičku sirnou vůni.

Pomalu se blížil konec našeho cestování. Cestou jsme se zastavili u dalšího z mnoha impozantních vodopádů – Skogafossu. Ten je pravděpodobně pro tento ostrov nejtypičtější. Fotografie

60 m vysokého vodopádu obklopeného zelení a nezdá se, že by duhou naleznete ve všech prospektech a v podstatě nejdou zkažit. Vodopád se řítí z útesu, který byl v dávné minulosti mořským pobřežím – po poklesu pevniny dnes 6 km vzdáleným. Na zdejších záchodcích ještě byly cedulky s omluvou, že nemusí být tyto místnosti vždy úplně čisté a to kvůli prachu z erupce sopky Eyjafjallajökull. Na cestičkách všude ležel černý čedičový prach...

Příště si spolu projedeme ještě tzv. zlatý okruh Islandu a jeho krásy...

Michaela Procházková

Z HISTORIE

CM Vonica podruhé

Minule jsme na CM Vonicu sice již vzpomínali, ale přece jenom třicet let života jedné cimbálky není zrovna málo. Proto jsme se k ní vrátili ještě jednou a o své muzikantské začátky a působení ve Vonici se s námi podělil Krumvířák žijící v Židlochovicích Libor Otýpka.

...když jsem byl v první třídě, dostal jsem na Vánoce housle. A tak jsem začal od 2. pololetí dojíždět do houslí na LŠU v Kloboukách, to mi bylo 7 roků. Asi

tak od 12-ti let jsem hrával v Moutnicích v muzice, kde tehdy působili další dva grumvířáci – Jara Konečný a Jožka Donné, který také později asi v r. 1978 dal dohromady v Krumvíři tehdy dětskou cimbálovou muziku.

Na první zkoušce jsme se sešli v obsazení Jara Mikulica – cimbál, Vít Mandelík – housle, Petr Synek a Staňa Doležal klarinety. No, a protože jsme neměli basistu, Petr Synek musel hrát na basu. Ta improvizace v obsazení mi však vadila, tak nezbylo než oslo-

vit naše kamarády. Když jsem navrhl Jirkovi Kučero-
vi, který tehdy hrával na harmoniku u legendárního
p. učitele Hanáka z Brumovic, aby začal na kontrabas,
nejdříve nechtěl ani slyšet. Nakonec to ale dopadlo
dobře, basa „zvířetila“. O 5 let mladší kamarád Jin-
dřich Demela byl už tehdy výborný zpěvák, a tak jsem
si řekl, že by mohl být i dobrý houslista. Naučil jsem
ho na housle asi 3 akordy a okamžitě do naší cimbálky
zapadl. Další houslista v Krumvíři tehdy nebyl, takže
jsme byli rádi, když z Velkých Hostěrádek dojížděl
na zkoušky Marek Haman. Ten jediný nebyl Grumví-
řák, ale vzali jsme ho mezi nás, protože měl jednak
„grumvířskou krůt“ (vnuk tetičky Lidky Charvátové)
a zároveň byl velice dobrý houslista, což se nám hodi-
lo. Naše zkoušky vedl ing. Jožka Donné a velice brzy
jsme se dočkali prvního veřejného vystoupení (asi v r.
1978?) – bylo to ještě ve staré sokolovně.

Další motivací pro nás muzikanty pak byla spolu-
práce s dětským souborem Pantlička, který vedla paní
učitelka MŠ Ludmila Požárová. Tím nám přibývaly pří-
ležitosti k dalším a dalším vystoupením – v Krumvíři,
v Břeclavi, ve Tvrdonicích, ve Strážnici... a dokonce
i v Praze. Asi už v této dětské muzice byl docela dobrý
„muzikantský grunt“, což se později ukázalo, když si
Marka Hamana vybrali do filmu, a to rovnou do hlavní
role, ve které ztvárnil primáše dětské muziky. Později
Marek vystudoval herectví na konzervatoři v Praze.
Jindra Demela pak kontrabas na brněnské konzerva-
toři a muzice se věnuje dodnes profesionálně coby
ředitel a učitel ZUŠ v Kloboukách.

Naše tehdy spíše ještě dětská cimbálka měla velké
štěstí, když se do Krumvíře přišel ing. Jan Kachyňa
z Velkých Bílovic. Už tam dal základy výborné cim-
bálové muzice. Na naše zkoušky přinesl spoustu
upravených písniček z regionu Hanáckého Slovácka,
a také nám předal mnoho muzikantských zkušeností.
Velice dobře ovládal hru na cimbál a jako samouk na
housle, violu a kontrabas nás ještě doučoval to, co
nezvládli naši učitelé na „liduškách“. Velice brzy se
zvýšila úroveň muziky, a tím i možnost získat do naší
cimbálky další výborné muzikanty a zpěváky – Janka
Zaviačiče z Terezína, Františka Korába z Boleradic,
Tondy Bukovského z Kobylí.

Za 30 let ve Vonicu jsem měl už více jak 30 „spo-
luhráčů“. Na koncertech Vonicu vystoupilo již více jak
100 hostů – zpěváků a muzikantů (houslistů, kontraba-
sistů, hráčů na cimbál, na pilu, na fujaru, na láhev, na
Pannovu flétnu...). Více jak 10 let jsme spolupracovali
s tanečním souborem Vonicu, pod vedením ing. Libo-
ra Petráše. Dobrou muzikou se jednak dorozumíte na
celém světě, protože jí skoro každý rozumí a součas-
ně mnohem snadněji získáváte přátele. A Vonica mi
jich „přinesla“ opravdu velmi mnoho. Rád vzpomínám
na grumvířské hody, když jsme s Jirkou a Jindřichem
společně stárkovali (1987), a jaksi přirozeně jsme ješ-
tě prahli poznat i jiné regiony a muziky a s „otevřenou
hubou“ jsme sledovali, jak hraje Břeclavan, Varmuži,
hornácké muziky, strážnické muziky... Technikem
a průvodcem nám přitom byl Janek Zaviačič, který
buď s někým již hrál, nebo se alespoň znal. Popsat
všechny vzpomínky, které jsem prožil za 30 let
s Vonicou, by znamenalo napsat knihu, a to bohužel
neumím, a tak si je rád ponechám ve svém srdci.

Pravidelně obrok připravujeme pro naše příznivce
výroční koncert Vonicu, letos se uskutečnil již 12. ro-
čník. Vždy lákáme na neokoukaný program, snažíme
se zvát na naše výroční koncerty pokaždé nové hosty,
ať už zpěváky nebo primáše, muzikanty. Nejen proto
se musíme dostatečně dopředu naučit repertoár, kte-
rý chtějí hosté hrát či zpívat. Připravit výroční koncert
po hudební stránce znamená pro kapelu asi deset
tříhodinových zkoušek. Na samotnou souhru se sólis-
tou pak většinou zbývá již jen hodina před samotným
koncertem. Mnohem více času obětuje kapelník, kte-
rý musí každou píseň upravit. To znamená vybrat pro
solistu správnou tóninu, zharmonizovat skladbu tak,
aby ji posluchač přijal, a pak ještě rozepsat jednotlivé
party pro každý nástroj.

Vonicu a její přátele spojuje ještě jedna tradice,
která k lidové písni rozhodně patří, a to je víno. Dří-
ve jsme obdivovali vína, která produkoval ing. Jan
Kachyňa, nyní nám s vínem velice pomáhá Jožka
Valihrach. Někdy si dokonce myslím, že zajímavé
hosty, které zveme na naše koncerty, získáváme
spíše „na grumvířské víno“, než na samotnou Vonicu.
Nápad spojit náš letošní 12. výroční koncert s ochut-
návkou vín produkovaných samotnými muzikanty
a přáteli Vonicu byl přijat pozitivně, takže bychom asi
měli tento doprovodný program našich koncertů do
budoucí pravidelně zařazovat.

V období od 10/1988 do 09/1989 jsem měl bohužel
roční přestávku od houslí, když jsem byl na vojně.
A tento naprosto zbytečně vyhozený a promarně-
ný rok života mi nenahradilo ani to, že jsem před

Foto z roku 1984

tím čtyři roky ještě souběžně hrál v Polaně, která tehdy byla podporována Vysokým učením technickým v Brně. Tam jsme pak měli možnost spolu s dalšími studenty z Moravy a ze Slovenska poznat především slovenský folklór. Takže na hous-

le hraji již 40 roků, a největší mojí motivací byla a je především CM VONICA, což jsou bezvadní muzikanti a kamarádi. Za 30 let velice aktivní činnosti jsme si pak získali spoustu dalších kamarádů a příznivců, kteří nás podporují v našem

hlavním cíli, a to je prezentace regionu Hanáckého Slovácka, a tedy i Krumvíře. A protože jsem Grumvířák (byť zde nyní již nebydlím), tak mě těší všechny aktivity, které naše tradice udržují, a i díky nim se rád do Krumvíře vracím.

Krumvíř mého mládí

Při vzpomínce na své bratrance (na obrázku) má před sebou pí. Pavla Zezulová č. p. 159 také nezapomenutelný pohled na část krumvířské dědiny plné květů. Silnice nebyla moc široká, ale stačila pro vyhnutí dřevěných vozů, do kterých se k tažbě zapřahaly buď krávy nebo koně.

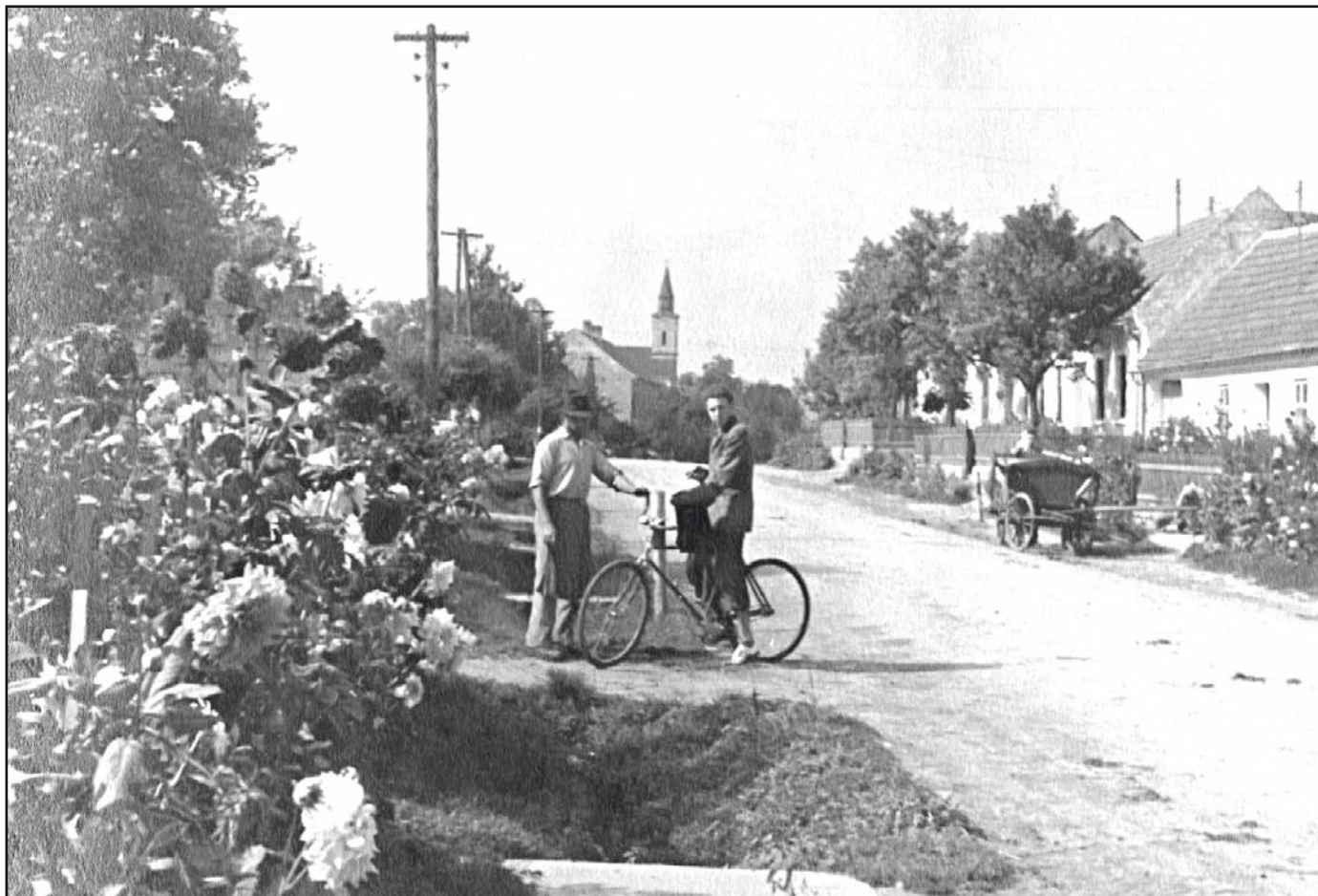
Nad příkopy u nás zvané „škarpy“ jsou vhodné umístěné mostky, které slouží jako cestičky ke dveřím a širší jako vjezdy do vrat. V příkopech jsme se jako děti hrály. Bosýma nohama jsme šlapaly a dělaly si „sklůkačky“. Kluci naopak rukama plácali blato, aby měli co největší hráz a zastavovali tak vodu. Bylo nás tam plno a byli jsme z toho nadšení.

Pro naši radost byly vysázeny před každým domem ovocné stromy a my jsme na nich často a rádi posvačili. Po celé dědině byly vysázeny také okrasné jerlíny, které se jarním řezem upravovaly dokulata. Před nimi se klonily květiny, ale snad nejvíc krásily celou dědinu nádherné velké květy podzimních jirín. To byla radost a chloubka všech tetiček a děvčat.

Po obou stranách stály seřazené větší či menší domy, ke kterým se podle roční doby obracely oči, aby všechno bylo v pořádku. Od zalíčení, po vyleštění klůčky u dveří až po naškrobené „firhačky“ v oknech.

Bratránek Laďa Navrátil t.č. jako student se i s kolem zastavil na kus řeči s Pepů Foretníkem, který vyšel jen tak před barák č.p. 187, kde se svou maminkou hospodařil. Málokdy byl venku bez slušivé modré zástěry. Naproti nim, kde stojí vůz, bydlí až dodnes ve svém rodném domě František Ondrůj mladší. Vedle je dům Františka Charváta a také tam dodnes bydlí jeho dva synové František a Josef s maminkou. Před jejich domem se pyšní veliká hruška, která už všeho moc viděla a přechkala. Neublížila jí ani fronta. Další dům na kopečku byl selský s okna do oblouku, už je ale bohužel přestavěný. Kousek dál vlevo je vidět jednopatrová fara. Vzádu stojí čistý kostelíček vystavěný svépomocí. Od jeho vysvěcení LP 1870 jej navštěvuje Společenství farníků s vírou a láskou Boží uprostřed.

F.V.

Fotografie z roku 1937

Navostro Tour

Poslední březnový pátek se Krumvíř stal jednou ze zastávek Navostro Tour. Jako první vstoupila na podium našeho kulturního domu společně se svým bandem Bára Zemanová, rudovlasá rockerka, kterou si můžeme pamatovat ze soutěže Superstar 2006. Po ní to rozbalila kapela Doctor PP, která diváky zaujala nejen svými skladbami, ale také tanečními kreacemi svého frontmana, který rozpochoval (bohužel jak je již zvykem) poloprázdný sál. Večer pak zakončila česká pop-punková jednička Rybičky 48.

(red)

Den matek

MŠ a ZŠ Krumvíř uspořádaly druhou květnovou neděli oslavu Dne matek. Děti si připravili bohatý program. Kromě tradičních písniček, básniček a tancování předvedly také divadlo a ukázaly svým maminkám a ostatním příbuzným, že zpívat umí také v angličtině. Program zpestřilo vystoupení malých mažoretek. Oslavu doprovázela výstava modelů z časopisu ABC, které zapůjčil pan Jaroslav Peroutka.

(red)

Setkání jubilantů

V neděli 27. května se v obřadní místnosti obecního úřadu konalo setkání jubilantů, kteří v letošním roce ostaví 80. a 85. narozeniny. Setkání zahájili šikovné děti z mateřské školy, které předvedli pásmo písniček, básniček a nechyběl ani taneček. Dále přednesli básničky žákyně základní školy a úvodní program zakončili krumvířští žáci ZUŠ Klobouky u Brna. Po úvodním programu si vzal slov pan starosta, který svůj proslov ukončil slavnostním přípitkem. Nechyběly ani společně zazpívané Mnoga ljeta a po nich následovalo povídání a vzpomínání. (red)

Poznáte, kdo jsou dvě děvčátka na fotografii?

Lázeňská sezona otevřená

Když jsme stály na konci loňského Kraje beze stínu s Majkou pod pódiem, tiše jsme snily, že příští rok uděláme v půlce června lázeňskou sezonu. Mohla za to fotografie z lázní Luhačovice, kde pózujeme v dobových kostýmech při otevírání jejich lázní a taky to, že jsme cítily kvůli majoritnímu zastoupení cimbálek v programu KBS jakýsi dluh vůči dechovým hudebám. Jasně, že dechovka má v Krumvíři svoje pevné místo, ale my jsme ji chtěly představit trochu jinak. V plánu jsme měly promenádní koncerty, kdy pánové zvedají na pozdrav klobouk, dámy v rukavičkách popíjejí minerální vody a děti válejí obruč nebo hrají káču. Ne všechno šlo zrealizovat (třeba altán pro dechovky byl nad naše finanční možnosti!) a hlavně: přes téměř půlroční přípravy celé odpoledne trvalo pouze čtyři hodiny a my se snažíme chovat ekonomicky! No, a taky zapršelo!

Největší atrakcí celého odpoledního programu byly nevěsty a svatební matky, neboť hlavně na ně jsme se s majitelkami Salonu La Stella z Hovorán zaměřily. Navíc jsme ukázaly, jak hezké holky a jejich mamky v obci máme (a to byl opravdu jenom vzorek!). Nevěsty česala slečna Svatka Hovězákova z Násedlovic a líčila slečna Livia ze salonu NEPTUNO z Brna. Maminky a většinu obsluhujícího personálu si vzaly na starosti právě majitelky La Stelly a Romka Petlákova. Svatební kytice nám uvázala dvě květinářství z Klobouk (víc jich tam není!) a samozřejmě naše dvorní floristka Štěpánka Ledahudcová. Takže – budoucí nevěsty, máte inspiraci. Na malou přehlídku klobouků jsme opět využily modelky z Krumvíře (a Kašnice) a soudě podle vašich ohlasů – dobře jsme udělaly. Klobouky laskavě zapůjčila firma DANTES, která se svojí prodejnou sídlí na Náměstí Svobody v Brně (OMEGA). Jsme moc rády, že se vám náš nápad se zahájením lázeňské sezony líbil,

omlouváme se za některé chyby, všechno svádíme na počasí! Chci poděkovat těm, kteří přišli, aby se pobavili, těm kteří přišli v dobovém oblečení a těm všem, kteří nás až už finančně, materiálně, fyzicky či psychicky podpořili:

Českácentrálacestovníhorořechu CZECHTOURISM Jihomoravský krajský úřad Brno, Obec Krumvíř, Materiály na kroje Blanářová Brumovice, Kavárna LAMA Krumvíř, COOP Jednota Mikulov, Květiny S. Effenbergrová Klobouky, Potraviny U Vašulků Krumvíř, Květinářství NAVONA Klobouky, Vínářství Josef Valihrach, MOSTEX – doutníky Stanislav, Brno – Modřice, STOCK Plzeň BOŽKOV, Ing. Jakub Šebesta, AGRO Krumvíř, Drahomíra a Mirek Novotní, STAREX Brno – Tuřany, Štěpánka Ledahudcová, Cukrářství Hladůvková Morkůvky, D+M ubytování Krumvíř, Autodoprava LRJ s.r.o. Borkovany, Lékárna VALUNIO Klobouky, Vojensko historický klub APŠERON Krumvíř, NEPTUNO - kosmetický salon Brno, Cukrárna POLIČKA, Věra Líznarová, Jana Hrnčířová, Stolařství Ladislav Foretník, Kloboukový klub BRNO, studenti VI.G MĚVG Klobouky u Brna, neúnavné tetičky: Männlová, Kobylková, Charvátová a Loziášová, Martin Foretník starší, Martin Foretník mladší, Věra Vašíčková a Jana Hrabálková, Gabriela a Radek Kopečtí, Karel Rozsypal, SDH Krumvíř, maminky a dcery, tety a sestry – prostě naše modelky, paní Sýkorová ze Žatčan (roz. Foretníková), paní Věra Šebestová a Jaroslav Kocourek s vnuky.

Na tomto místě však musím sdělit důležitou informaci – příští rok bude Kraj beze stínu, moc se na něj těšíme! Ale v roce 2014, pokud zdraví dá – opět otevřeme lázeňskou sezonu! Tentokrát ve stylu let čtyřicátých!

PS: Fotografie z Atelieru Axmann si můžete objednat přes FB nebo www.eliaxmanna.cz.

Spolek pro muzeum

VÍTE, ŽE...

❑ se 5. května v kulturním domě Hodonín uskutečnil již 30. ročník přehlídky zpěváků lidových písní Věneček z rozmarýny Fanoša Mikuleckého, ve kterém se představili medailisté z posledních ročníků? Nesoutěžní přehlídka oslavila 100. výročí narození významného moravského amatérského zpěváka a skladatele. V programu, který natáčela i ostravská televize NOE, si zazpívala Veronika Ledahudcová. Vysílání bylo 17.června.

❑ každé dva měsíce vychází nekomerční celobarevný vlastivědný a národopisný časopis Slovácka Malovaný kraj? Ten začal být vydáván již v roce 1946. Dozvíte se v něm o historii této oblasti, místním folkloru, přírodě, zajímavých osobnostech, výtvarném umění, architektuře, archeologii, turistice a nejnověji též o tradičních

lidových jídlech regionu. Samozřejmě nechybějí ani oblíbené vzpomínky pamětníků, kalendář kulturních a společenských akcí na jihovýchodní Moravě a pohled do obsahů periodik vydávaných v celé řadě obcí. Možnost poslat do časopisu svůj článek mají odborníci i občané se zájmem o historii a folklor svého domova. Za několik desetiletí trvání Malovaného kraje neexistuje na Slovácku vesnice nebo město, o kterých by se v časopise nepsalo, a to samozřejmě včetně Krumvíře a okolí. Stejně tak může být článek o Krumvíři uveřejněn v některém z příštích vydání periodika. Malovaný kraj – to je tradice pojatá moderně. Můžete se o tom přesvědčit třeba na www.malovanykraj.cz, kde jsou podrobnější informace o časopise, či na www.publbero.com, kde si kompletní ukázkové číslo dvouměsíčníku lze prohlédnout v elektronické podobě. Redakce Malovaného kraje, 17. listopadu 1a, 690 02 Břeclav (tel. 602 575 463; malovanykraj@seznam.cz) Vám na vyžádání ráda pošle na ukázkou výtisk časopisu zdarma přímo domů.

❑ 14. – 17. června konal v Praze 21.ročník celostátní soutěže mladých klavíristů do 15 let Prague juniore note 2012? Kamila Urbánková na něm získala v I. kategorii 3. místo a další Krumvířanka Barbora Komosná ve III. kategorii čestné uznání.

❑ můžete soutěžit s recepty našich babiček?

MÁTE NEBO PAMATUJETE SI
RECEPTY NAŠICH BABIČEK A PRABABIČEK?
MÁTE CHUŤ SOUTĚŽIT?

Pak zasílejte recepty na pokrmy, jež představují typická jídla pro oblast Hanáckého Slovácka. Pokrmy, jejich historie, originalita a příběh budou ohodnoceny odborníky gastronomie, nejlepší budou zařazeny do kuchařky tradičních receptů Hanáckého Slovácka, autoři nejlepších receptů budou odměněni.

Oživte tak staré speciality, které si zaslouží návrat na jídelní lístky místních restaurací a pomohou oživit slávu gastronomie zdejšího regionu.

*Pravidla soutěže a **formulář k přihlášení receptu**
naleznete na webových stránkách OS Hustopečská chasa
www.hustopeckachasa.cz.*

*nebo recepty posílejte poštou na adresu:
Hustopečská chasa
Polní 5
69301 Hustopeče
Mailem na: chasa@hustopeckachasa.cz*

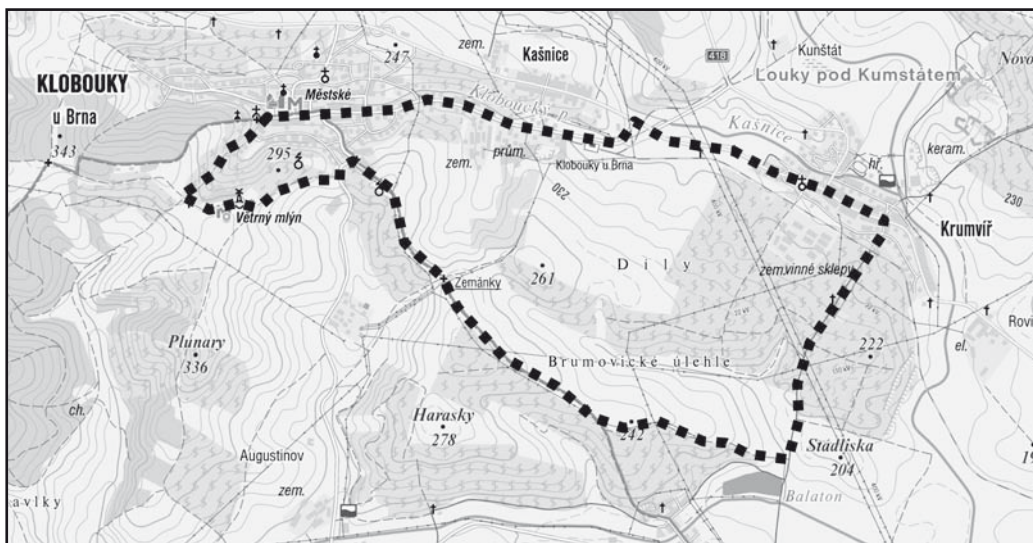
www.hustopeckachasa.cz

1. TRASA - K Větráku

náročnost: nízká, délka trasy: 12 km

Z Krumvíře se vydejte „Hlubočkou“ směrem k Brumovicím, jedte kolem nově vysazené kaštanové aleje Karla Svobody. Na začátku aleje stojí za povšimnutí kříž z roku 1891. Pokračujte dále z kopečka, asi 100 m před rybníkem Balatonem zabočte doprava a jedte nahoru kolem budovy „plynařů“, stále dále po polňačce, po levé straně uvidíte broskvové sady a vinohrady. Po levé ruce se nabízí výhled na Morkůvky a na Čepro. Cesta se stáčí vpravo, pokračujte po hřebeni směrem k Větráku, odtud je trasa již značena.

Větrný mlýn si můžete prohlédnout v sobotu od 14 do 17 hodin nebo v neděli v čase 10 – 12 a 14 – 17 hodin (mimo tuto dobu na základě domluvy). Prohlídka trvá asi 45 minut, vstupné pro dospělé je 30 Kč, pro děti 15 Kč.

Po prohlídce Větráku jedte cestou dál za mlýn a hledejte asfaltový sjezd do Klobouk, cesta se stáčí vpravo, směrem hřiště. Můžete se zastavit u kaple sv. Barbory nad kostelem sv. Vavřince, poté pokračujte přes náměstí Míru po nové silnici směrem k domovu.

Větrný mlýn

V Kloboukách stávalo celkem osm větrných mlýnů, které však postupem doby zanikaly. Ještě koncem 19. století stály na jižních svazích Klobouk čtyři větrné mlýny.

V r. 1905 stál v Kloboukách už jen poslední mlýn. Byl postaven r. 1748 a patřil zábrdovickému klášteru. Po zrušení kláštera se stal jeho dalším majitelem Karel Endtner, po něm ještě mnoho dalších, posledním byl František Bitomský (od r. 1934).

Ten se z finančních důvodů rozhodl v r. 1938 mlýn rozebrat a prodat dřevo jako stavební materiál. Proti tomu se postavil Památkový ústav v Brně a Obecní úřad v Kloboukách. Nakonec mlýn odkoupila Občanská záložna v Kloboukách, která financovala jeho renovaci. Poté mlýn nadále sloužil už jen jako historická památka. V roce 1945, při osvobozování Klobouk byl mlýn zasažen a vyhořel do základů. Zůstalo po něm prázdné místo a mnoho vzpomínek místních obyvatel.

Historie větrných mlýnů v Kloboukách je velmi bohatá a proto se skupina místních nadšenců rozhodla, že nepřipustí, aby navždy zanikla. Z podobného mlýna se podařilo zajistit hlavní části a ty byly převezeny do Klobouk. V letech 1983 – 1985 byl mlýn renovován a postaven na původním místě, kde stával poslední kloboucký větrák z roku 1748. Veřejnosti byl zpřístupněn 1.6.1985. Dnes je to jeden z mála větrných mlýnů v České republice, který má kompletní vnitřní vybavení a je plně funkční.

Zdroj: <http://kloboukyubrna.xone.cz/obec/vetrny-mlyn>

Kostel sv. Vavřince a kaple sv. Barbory

Stavba současného katolického kostela svatého Vavřince se datuje rokem 1655, o 14 let později, tedy v roce 1669 byla na kopci nad kostelem postavena zábrdovickým klášterem také kaple svaté Barbory, ke které vede cihlové schodiště s více než šedesáti schody. Kaple je projevem barokní katolické zbožnosti, která si libovala v poutích a v účtích svatých.

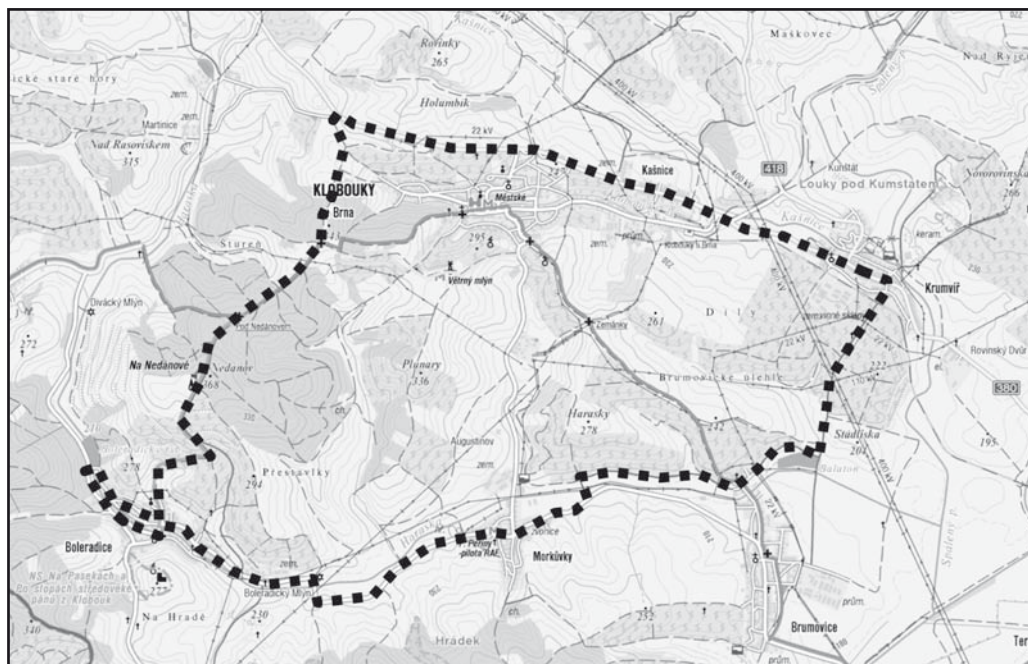
U kaple je každoročně pouť o svátku Nejsvětější Trojice, jejíž tradice sahá až do doby barokní, v kapli pak odpodíne bývají pobožnosti, nebo koncerty. Také zde byla zavedena ranní bohoslužba o svátku sv. Cyrila a Metoděje.

Zdroj: <http://www.kloboukyubrna.eu/mesto-klobouky-u-brna/informace-o-meste/kaple>

2. TRASA - Rozhledna Nedánov

náročnost: střední, délka trasy: 22 km

Trasa začíná na hlavní cestě směr Klobouky. Jeďte stále po hlavní za Klobouky směr Brno a odbočte vlevo směr Martinice (skládka). Cesta vede po polňačce podél stromů, jeďte stále rovně až přijedete k lesu, držte se cesty (vlevo výhled na kloboucký les). Přejedete vrchol mírného kopce a vyjedete v polích na křižovatce. Odtud stále rovně polem dolů k boleradickým lesům, opět křižovatka, rovně do kopce krásným lesem. Rozhledna již bude značena. Po cca 1,5 km dorazíte na vrchole Nedánova (368 m n.m.) a uvidíte rozhlednu Nedánov.

Od rozhledny se vraťte zpět a užijte si krásný sjezd po asfaltce z prudkého kopce do Boleradice. Po cestě sledujte ukazatele, můžete se zastavit u kapličky, popř. odbočit vpravo a zajet si asi 1 km k Boleradickému rybníku. Poté pokračujte po cestě na Morkůvky. V Morkůvkách můžete navštívit Muzeum Františka Peřiny a místní hřbitov se zvonící. Pokračujte směr Brumovice. Asi 200 m za Morkůvkami odbočte vlevo a u hnojiska vpravo a vydejte se do Brumovic asfaltkou pod vinohrady. V Brumovicích jeďte stále rovně kolem Balatonu a poté doleva směr Krumvíř. A jste doma.

Rozhledna Nedánov

Vrchol Nedánov se nachází ve výšce 368 m n.m. Stojí vedle místa bývalého průzkumného vrtu hlubokého pět a půl kilometru. Ropa sice nebyla nalezena ale díky vrtu je znám přesný geologický profil zdejší krajiny. Základní kámen 26 m vysoké rozhledny byl položen v roce 2006 a oficiálně je otevřena od července 2009. Po Pálavě je Nedánov nejvyšší přístupná turistická vyhlídka na jih od Brna. Můžete se kochat výhledem do širokého okolí (Brno s okolními kopci Dražanské vysočiny, vrchy Pálavy a Novomlýnská jezera pod nimi, Bílé a Malé Karpaty, Ždánický les s dominantou vrchu Strážov a tmavé zalesněné obrysy Chřibů). Zdroj: <http://www.boleradice.cz/index.php?&desktop=clanky&action=view&id=748>

Kaple sv. Rocha

Kaple svatého Rocha je viditelná ze všech míst v obci. Před jejím postavením této zde stávala jednoduchá kaplička či boží muka ve značně ubohém stavu. Farář Filip Toufar, po svém příchodu do naší farnosti, se rozhodl tuto kapli zbourat a postavit novou, mnohem výstavnější a pohlednější. Kaple má barokizující podobu a se svým okolím vytváří malebnou část obce. Zvon kapličky byl dvakrát odňat pro válečné účely a opět zavěšen: v roce 1924 a 1997. U kaple se slouží mše věnovaná jejímu patronovi sv. Rochovi 16. srpna.

Muzeum generálporučíka Františka Peřiny

V budově bývalé mateřské školy bylo vybudováno Muzeum generálporučíka Františka Peřiny, legendárního pilota druhé světové války. Iniciátory vzniku tohoto muzea byl Obecní úřad v Morkůvkách a předseda Svazu letců plk v. v. Stanislav Filip. Autorem expozice je historik plk v. v. Oldřich Rampula. Na panelech s texty a fotografiemi se seznámíte se životem Františka Peřiny. Otevírací doba červenec až září je každou neděli 14 – 17 hodin.

redakce a Jarek Křikava

Děkujeme členům krumvířského SDH, kteří nám pomohli při likvidaci následků povodně dne 12.6.2012. Jednalo se o čerpání vody ze zatopených sklepních prostor našeho rodinného domu. Opět se ukázalo, že jejich činnost je opravdu potřebná a má smysl.

*Rodina Deme-
lova a Bohatcova,
Krumvíř*

Přeju vše dobré, ať se Vám daří!

Ivana Berkovcová

Chtěla bych prostřednictvím Krumvířského zpravodaje poděkovat krumvířským fotbalistům. Ráda sleduji jejich zápasy na našem hřišti. V neděli 3. 6. však na mě čekalo velké překvapení. Před utkáním mi zástupci fotbalového klubu předali ocenění za celoživotní podporu a zároveň mi popřáli k mým 93. narozeninám. Mohla jsem také provést čestný výkop utkání.

Tato pozornost mě velice potěšila a moc všem děkuji.

Ludmila Charvátová

Po přečtení prosincového zpravodaje mi nedá, abych nepřispěla svojí troškou do mlýna. Maryša v krumvířském kroji na fotografii je moje maminka, Věra

Novosadová, představení sehráli 20. a 21. února 1960 členové ochotnického Divadla bratří Mrštíků při OB v Žatčanech. Kroj vypůjčila teta Terka a oblékala určitě ještě některá z krumvířských tetiček. Kdo půjčil a kdo oblékal, to už se nedovíme.

Dcera tety Terky, Jarmila Sladká, to určitě také vědět nebude. A můj vztah ke Krumvíři? V čísle popísaném 160 se 8. dubna 1871 narodil František Dostál, můj pradědeček. Každý rok navštívíme Krumvíř v čase dušičkovém, zastavíme se u Sladkých, 15 let byla mou spolupracovnicí Lenka Dufková-Konečná, ráda jsem se potkávala s panem Ševčíkem a jeho paní při jarních výstavách v brněnském letohrádku, velebím internet a webové stránky nejen Krumvíře - takže vztah trvalý a živý.

Počátkem dubna jsem od Sboru pro občanské záležitosti při OÚ v Krumvíři dostal pozvánku na setkání jubilatů ročníků 1932 a 1927. Od té chvíle se mne zmocnilo emotivní vzpomínání na nenávratná léta dětských her, mládeneckých prožitků a na soužití s dobrými i svéráznými občany mé rodné, milované vesnice.

Setkání se konalo v neděli 27. května dopoledne. Po úvodním přivítání členky Sboru pro občanské záležitosti následovalo velmi milé vystoupení dětí mateřské, základní a umělecké školy. Je potěšitelné, že hudebních talentů je v Krumvíři stále dost a mají odborné a obětavé vedení. Následovala též milá uvítací slova a přání starosty obce pana Jaroslava Komosného, přípitek skvělým vínem a pohoštění, zápis do kroniky a předání upomínkových darů. Ve volné besedě všichni vzpomínali... Nálada nebyla smutná, ale v každém z nás, i když to nedal příliš najevo, dřímala lítost, že zde chybí, protože již navždy odešel ten vrstevník, který byl kamarádsky i srdci nejbližší.

Všem, kteří se na přípravě a průběhu našeho setkání podíleli srdečně děkujeme. Za osmdesátníky a pětadesátníky

Staňa Ševčík

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

za období od 1.12.2011 – 31.5.2012

PŘIHLÁŠENÍ

Michal Horák	č.p. 71
Drahomíra Šťastná	č.p. 163
Radoš Šťastný	č.p. 163
Radka Trbolová	č.p. 163
Denisa Bohatcová	č.p. 387
Lenka Bohatcová	č.p. 387
Milan Bohatec	č.p. 387
Ema Jindrová	č.p. 142
Pavla Jindrová	č.p. 142
Michal Kučera	č.p. 380
Irena Kuchařová	č.p. 163
Ivana Knapcová	č.p. 388
Karolína Knapcová	č.p. 388
Tomáš Pestl	č.p. 452
Iveta Pestlová	č.p. 452
Julie Pestlová	č.p. 452
Nelly Pestlová	č.p. 452
Jan Vávra	č.p. 212
Radmila Vávrová	č.p. 212

Martin Kmeť

Michaela Planá

č.p. 254

č.p. 384

Marie Šaleová

Miriám Schmauderová

č.p. 152

č.p. 367

ODHLÁŠENÍ

Otta Zitterbart	č.p. 164
Tomáš Gavenda	č.p. 119
Karel Hájek	č.p. 412

NAROZENÍ

Markéta Šlichtová	č.p. 422
Kryštof Knapec	č.p. 388

ÚMRTÍ

Anděla Kolouchová	č.p. 229
Marie Křikavová	č.p. 9
Jarmila Sekaninová	č.p. 238
Věra Fantová	č.p. 350
Slavomír Popelka	č.p. 160
Stanislav Slanec	č.p. 384
Karel Kopřiva	č.p. 218

JUBILANTI

za období od 1.4. do 30.9.

Bednaříková Anežka	98 let
Křikava Jindřich	97 let
Gálová Ludmila	93 let
Charvátová Ludmila	93 let
Macháčková Josefa	92 let
Zlámál František	90 let
Miklíková Žofie	89 let
Frýdlová Alžběta	88 let
Otýpková Marie	88 let
Masopustová Vlasta	86 let
Kobylková Marie	85 let
Šebestová Jarmila	85 let
Zezulová Pavlína	85 let
Kujbidová Hanna	85 let

Otevírání lázeňské sezony, módní přehlídka

Fotografie ve vydání:

Kristýna Hanzalová, Petra Huspeninová, Jarek Kříkava, Anna Straková, Kristýna Vlasáková

Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Neprošlo jazykovou úpravou. Příspěvky do Krumvířského zpravodaje zasílejte na e-mail krumvirskyzpravodaj@seznam.cz nebo vhodte do schránky na OÚ Krumvíř.

Uzávěrka příštího čísla 10. 9. 2012.

Vydavatel: Obec Krumvíř, redakce: Obecní úřad Krumvíř, šéfredaktor: Božena Svobodová, členové RR: Veronika Procházková, Kristýna Vlasáková, foto na obálce: Eliška Axmannová

Místo vydání: Obecní úřad Krumvíř, četnost: Občasník – Reg. znak: MK ČR E 11712, Číslo 2/2012 - vyšlo 4. 7. 2012 .
Grafická úprava a tisk: Vydavatelství Petr Brázda, Břeclav (tel.: 518 367 450, 608 709 602, e-mail: 518367450@iol.cz)